

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5329/2021
28.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Вујовић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Небојша Авлијаш, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 279/20 од 17.03.2021. године, у седници одржаној 28.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 279/20 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 991/17 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженом ББ да су непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ... који у нарави представљају породичну стамбену зграду спратности П+1+2 укупне корисне стамбене површине 300 м² саграђеној на к.п. бр. ... земљиште у грађевинском подручју површине 10 а 00 м² у ..., ул. ... број .. саграђене заједничким радом и средствима туженог ББ и тужиле и да представљају заједничку имовину туженог ББ и тужиле што је тужени ББ дужан признати. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужила према туженом ББ по основу свог доприноса у стицању породичне стамбене зграде спратности П+1+2 укупне корисне стамбене површине 300 м² саграђене на к.п. бр. .. земљиште у грађевинском подручју површине 10 а 00 м² у ..., ул. ... број .., као заједничка имовина, сувласник у 4/10 дела непокретности уписаних у лист непокретности број .. КО ... који у нарави представљају породичну стамбену зграду спратности П+1+2 укупне корисне стамбене површине 300 м² саграђене на к.п. бр. .. земљиште у грађевинском подручју површине 10 а 00 м² у ..., ул. ... број .. што је тужени ВВ дужан признати и трпети да се тужила на основу ове пресуде упише као сувласник у 4/10 ових непокретности у катастарском оперативном листу који се води код РГЗ СКН Стара Пазова у листу непокретности број .. КО Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиле за ослобађање од плаћања судских такси. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужили на име трошкова поступка плате 976.846,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 279/20 од 17.03.2021. године, донетом након одржане расправе, ставом првим изреке, жалбе тужених су усвојене и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен захтев тужиље којим је тражила да се утврди према туженом ББ, да су непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ..., која представља породичну стамбену зграду спратности П+1+2 корисне стамбене површине 300 м², саграђене на к.п. бр. .. земљиште у грађевинском подручју површине 10 а 00 м² у ..., ул. ... број .., саграђене заједничким радом и средствима туженог ББ и тужиље и да представља заједничку имовину туженог ББ и тужиље што је тужени ББ дужан признати и да се утврди да је тужиља према туженом ББ по основу свог доприноса у стицању породичне стамбене зграде спратности П+1+2 корисне стамбене површине 300 м², саграђене на к.п. бр. .. земљиште у грађевинском подручју површине 10 а 00 м² у ..., ул. ... број .., као заједничка имовина, сувласник у 4/10 дела непокретности уписане у лист непокретности број .. КО ..., које представљају породичну стамбену зграду спратности П+1+2 корисне стамбене површине 300 м², саграђене на к.п. бр. .. земљиште у грађевинском подручју површине 10 а 00 м² у ..., ул. ... број .., што је тужени ВВ дужан признати и трпети да се тужиља на основу пресуде упише као сувласник у 4/10 наведених непокретности у катастарском оперативу, који се води код РГЗ СКН Стара Пазова у листу непокретности број .. КО Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, тако што је тужиља обавезана да туженом ББ на име трошкова поступка плати 583.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а туженом ВВ 583.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени ББ су бивши супружници, који су живели у заједници живота почев од закључења брака ...1985. године до августа 1992. године, када је заједница живота престала одласком тужиље из заједничког домаћинства. Брак тужиље и туженог ББ је разведен правноснажном пресудом од ...1993. године, којом је заједничко дете ГГ, рођен ...1986. године поверен на негу, чување и васпитање тужиљи.

Тужени ВВ је отац туженог ББ. Тужени ВВ је био у браку са ДД, мајком туженог ББ, са којом је закључио брак 1961. године. Тужени ВВ је радни век провео запослен најпре у ..., а потом је дужи низ година био запослен у ... у Београду, од којег послодавца је 1976. године добио стан у ... у ул. ... број .. . За време док је био запослен у ... тужени ВВ је провео 20 година на раду у иностранству, у Либији, Ираку, Габону и

Русији, а као возач камиона шлепера превозио је робу по целој Европи и Русији, остварујући све време високу зараду делом у домаћем новцу, а делом у девизама. Пензионисан је 2000. године. Од зараде остварене радом у иностранству тужени ВВ је 1983. године купио парцелу број .. површине 10 а 00 м² у ... у ул. ... број .., на којој је исте године, својим средствима започео изградњу предметне стамбене зграде, тако што је озидао подрум – сутерен, који се састоји од четири просторије, две собе, гараже и шпајза, који је покрио бетонском плочом, а потом купио блокове за даљу изградњу. Наредне, 1984. године озидао је приземље и покрио га бетонском плочом, са идентичним распоредом просторија и површином као у сутерену. У току 1985/1986. године озидао је трећи ниво, односно спратни део предметне стамбене зграде и покрио бетонском плочом. Након тог периода тужени ВВ је возио камион шлепер само за Русију, супруга му се разболела, због чега је остваривао нешто ниже приходе и због чега је застао са завршетком изградње предметне стамбене зграде, да би током 1989/1990. године поставио кров, с тим да је на трећем нивоу озидао поткровље. Све радове на изградњи предметне стамбене зграде, грађевински материјал и ангажовани радници плаћени су новчаним средствима туженог ВВ.

Тужилца је у време закључења брака била запослена у ... на административним пословима, са средњом стручном спремом, а тужени ББ у сервису ..., а потом је почетком 1987. године основао своју самосталну занатску радњу. Зараде тужилце и туженог ББ биле су приближно исте, па однос укупно остварених прихода зараде у том периоду износи 52% на страни туженог ББ, а 48% на страни тужилце. Тужилца и тужени ББ, осим прихода од зараде, који су износили око 300 ДМ месечно, нису имали друге приходе, нису имали своју посебну имовину, нити своју уштеђевину. Након закључења брака живели су као подстанари све до лета 1991. године, када су због високих трошкова закупнине, који су достигли месечни износ од 250 ДМ, били приморани да пређу да живе у предметну породичну стамбену зграду, где су живели до августа 1992. године.

Предметне непокретности уписане су у лист непокретности број .. КО ..., као породична стамбена зграда, број зграде 1, саграђене на парцели број .., земљиште под објектом, површине 01а29м² и воћњак 3 класе површине 08а71м², укупне површине 10а00м², у ..., ул. ... број .. . Породична стамбена зграда је укупне корисне површине 326,42 м², објекат је у листу непокретности уписан као П+О, а у стварности је изграђен објекат С+П+Пк, без дозволе за градњу. Објекат је изграђен 80%. У дворишном делу се налазе помоћни објекти, радионица од 28 м², радионица од 12 м², радионица од 21 м² и две надстрешнице. Тржишна вредност предметних непокретности је 9.794.382,73 динара, од чега вредност парцеле 1.777.200,00 динара, вредност помоћних објеката 595.954,40 динара, а вредност предметне стамбене зграде 7.421.228,33 динара. На дан престанка брачне заједнице тужилце и туженог ББ, тржишна вредност предметних непокретности је износила 2.297.108,40 тадашњих динара.

Другостепени суд је након одржане расправе, преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужилце, применом члана 171, 175, 180. и 195. Породичног закона, са образложењем да предметне непокретности нису заједничка имовина тужилце и туженог ББ, већ власништво туженог ВВ, који је од своје зараде 1983. године купио предметну парцелу на којој је исте године започео изградњу предметне стамбене зграде, коју је градио по етапама и која је изграђенља 80%. Ово, јер је утврдио да је тужени ВВ остваривао изузетно високу зараду радећи у великим привредним друштвима у иностранству, коју зараду је делом примао у девизама, а делом у

динарима, и да је од тако остварене зараде купио предметну парцелу и да је на истој од своје зараде могао да изгради предметну стамбену зграду, која је површине 300 м². Другостепени суд је при томе имао у виду приходе тужиље и туженог ББ, као и да су од закључења брака па до лета 1991. године живели као подстанари и да су због високих трошкова закупнине били приморани да пређу да живе у предметној стамбеној згради, где су живели до августа 1992. године, као и да тужиља није доказала да је предметна стамбена зграда изграђена њиховим средствима, нити да је стицана у породичној заједници, нити да је грађена за њу и туженог ББ, већ да им је тужени ВВ само дозволио да живе у њој.

По оцени Врховног касационог суда, другостепени суд је, супротно наводима ревизије, правилно применио материјално право – одредбе Породичног закона.

Имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину, како је то прописано чланом 171. став 1. Породичног закона. Када се има у виду наведена одредба Породичног закона, односно шта представља заједничку имовину супружника и утврђено чињенично стање, то је правилан закључак другостепеног суда да предметне непокретности нису заједничка имовина тужиље и туженог ББ, јер нису стечене њиховим радом у току трајања заједнице живота, већ да се ради о имовини туженог ВВ. Наиме, код утврђеног да су тужиља и тужени ББ засновали заједницу живота ...1985. године, када су закључили брак, која заједница живота је трајала до августа 1992. године, да су од заснивања брачне заједнице живели као подстанари до лета 1991. године, када су због високих трошкова закупнине били приморани да пређу да живе у предметну стамбену зграду и да су имали приближно исте приходе, око 300 ДМ месено свако од њих, па код утврђеног да је тужени ВВ био запослен у ... и да је провео 20 година на раду у иностранству, у Либији, Ираку, Габону и Русији, а као возач камиона шлепера превозио робу по целој Европи и Русији, остварујући све време високу зараду делом у домаћем новцу, а делом у девизама, да је 1983. године купио предметну парцелу и исте године на њој започео са изградњом предметне стамбене зграде, коју је етапно градио, да је све радове на изградњи предметне стамбене зграде, грађевински материјал и ангазоване раднике плаћао тужени ВВ, то је правилно закључио другостепени суд да предметне непокретности не представљају заједничку имовину тужиље и туженог ББ, већ имовину туженог ВВ, те да тужиља и тужени ББ нису учествовали ни у њиховом стицању (куповини плаца и изградњи објекта).

С обзиром на то да предметне непокретности нису заједничка имовина тужиље и туженог ББ, већ имовина туженог ВВ, то је правилном применом материјалног права правилно одлучио другостепени суд када је одбио, као неоснован захтев тужиље, са којих разлога су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Наводима ревизије оспорава се оцена доказа што је без утицаја на одлучивање, јер је оцена доказа у надлежности суда који одлучује по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане, на основу члана 8. ЗПП, а ту одредбу Закона је другостепени суд, при оцени изведених доказа, правилно применио.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, то Врховни касациони суд те наводе није посебно образлагао.

Са напред наведених разлога, а сагласно члану 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић